

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. Пловдив, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

като разгледа докладваното от Стоян Ат. Германов Въззивно гражданско дело № 20225000500475 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 463 от ГПК.

Постъпила е жалба с вх.№ 5231/20.05.2022 г. от С. Р. Ж., с ЕГН – ***** в качеството на едноличен собственик на капитала на „В. Р.“ ЕООД с ЕИК –, със седалище и адрес на управление: град С.З., ул. „Г. Б.“ № 4, ап. 15; Д. И. Ж. с ЕГН –, адрес: град С.З., ул. „А.Т.“ № 64, ап. 5 и от С. Р. Ж. с ЕГН –, адрес: град С.З., ул. „А.Т.“ № 64, ап. 5 против Решение № 106/14.04.2022 г. по в.гр.д. 1513/2021 г. на Окръжен съд – С.З., с което са оставени без уважение два броя частни жалби по изп.д. № 824/2017 г. по описа на ЧСИ - Р.М., рег.№ ..., с район на действие района на ОС - С.З., а именно: частна жалба с вх.№ 5311/26.05.2021 г. от Д. И. Ж. и С. Р. Ж. против Разпределение от 21.05.2021 г. и частна жалба с вх.№ 5070/04.06.2021 г. от „В. Р.“- ЕООД против Постановление за възлагане от 14.05.2021 г. В жалбата се твърди, че постановеното решение на СтЗОС е неправилно и необосновано. Относно постановлението за възлагане се излагат конкретни доводи за неизвършено надлежно наддаване в проведената публична продажба – липса на представителна власт на представляващото купувача лице, различия в подписите на наддавателното предложение и в протокола; свързаност между длъжници и вискател, които са упълномощавали един и същи процесуален представител; свързаност между лицата, осъществили цесия. Относно разпределението се твърди, че не са посочени вземанията за които е призната привилегия по чл. 136 от ЗЗД, вкл. и по т. 4; липса на изясняване вземанията за разноси, липса на сметка на дълга,

липса на редовно призоваване за разпределението. Молят за отмяна на решението на СтЗОС, като бъде постановено друго, с което да бъдат отменени обжалваните постановления за възлагане и разпределение по изп.д. 824/2017 г. по описа на ЧСИ Р.М. с рег. № ... на КЧСИ и район на действие – съдебния район на СтЗОС.

Постъпил е отговор с Вх.№ 7633/19.07.2022 г. от И. Т. И. с ЕГН – ***** и С. И. И. с ЕГН – ***** и двамата с посочен адрес: град С.З., ул. „к.А.Б.“ № 32, ет. 8, ап. 23. Считат обжалваното решение за правилно и законосъобразно, молят същото да бъде потвърдено, а частната жалбата да бъде оставена без уважение. Излагат аргумент за неясност на жалбата, твърдения неотнормирани към евентуални нарушения с извършената публична продажба, недопустимост на жалбата в частта ѝ относно постановлението за възлагане. Смятат, че жалбата е голословна и в частта ѝ засягаща постановеното решение досежно извършеното разпределение. Молят същата да бъде оставена без уважение.

Жалбата е подадена в срок от легитимирани лица – ипотекарни длъжници.

Жалбата е недопустима в частта, с която се обжалва Решение № 106/14.04.2022 г. по в.гр.д. 1513/2021 г. на Окръжен съд – С.З., с която е оставена без уважение частна жалба с вх.№ 5070/04.06.2021 г. от „В. Р.“ - ЕООД против Постановление за възлагане от 14.05.2021 г. Обжалваното решение в тази му част е постановено в контролно-отменително производство по чл. 435, ал. 3 ГПК с диспозитив за оставяне без уважение, респективно няма диспозитив за оставянето ѝ без разглеждане, поради което липсва основание да се приеме, че в някоя от частите си има характер на определение по чл. 274 ГПК, подлежащо на самостоятелно въззивно обжалване по реда на чл. 278 ГПК. Постановеното от контролно-отменителната инстанция съдебно решение, на основание чл. 437, ал. 4, изр. 2 от ГПК е окончателно и не подлежи на обжалване. Ето защо в тази част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане.

Жалбата е допустима, съгласно чл. 463, ал. 2 във връзка с чл. 274 от ГПК в частта ѝ против решението за оставяне без уважение частната жалба срещу разпределение на съдебен изпълнител и откъм съдържание и приложения е редовна.

Съдът, след преценка на доводите на страните и материалите по делото, намира следното:

Окръжен съд – С.З. е сезиран с частна жалба с вх.№ 5311/26.05.2021 г. от ипотекарните длъжници - Д. И. Ж. и С. Р. Ж., против Разпределение от 21.05.2021 г. по висящото изп.д № 824/2017 г. по описа на ЧСИ Р.М., с рег. № ... и район на действие СтЗОС, в които твърдят, че изготвеното от ЧСИ разпределение било неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон, тъй като в това

разпределение не било посочено какви са вземанията на всички вискатели, какви са разноските, извършени от тях по отделно и по пера, както и основания и размери на всяка една от направените такси и разноски по ТТРЗЧСИ до момента на разпределението. Поради което било невъзможно да се определи дали същите са правилно начислени и как се удовлетворяват вземанията на кредиторите, понеже бил посочен само общия размер на задължението 70661,12 евро и 10676,66 лева, без да се сочи какво точно представлява сумата от 10676,66 лева, че предвид посочената привилегия/вземания за разноски/ на ЧСИ можело да се направи извода, че авансови такси по това изпълнително производство не били внасяни - следователно вискателят не бил извършил никакви разноски. Считат, че несъбирането от ЧСИ на авансово дължимите такси от вискателя, а събирането им направо от длъжника съставлявали осъществено от обективна страна дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 67 от ЗЧСИ, тъй като следвало да приложи разпоредбата на чл. 433, т. 6 от ГПК, понеже не били налице условията по чл. 83 от ГПК. Заявяват, че предприемането на изпълнителни действия без да са платени авансовите такси било незаконосъобразно, понеже несъбирането на авансово дължимите от вискателя такси водело до прекомерност на разноските, с които се натоварвал длъжника, че нормата на чл. 79, ал. 2 от ГПК имала предвид единствено хипотезата на субсидирани такси по смисъла на чл. 81 от ЗЧСИ, които се изплащали от бюджета на съответния окръжен съд. И тъй като към разпределението липсвала сметка на дълга по т. 12, включваща пълна информация за размера на постъпилите суми, за начина на погасяване на дълга и за неговия остатък, като за изготвяне на сметка се внасяла такса от 30 лева, не можело да се направи преценка дали ЧСИ е начислил такива, които не следва да се събират съобразно чл. 31 от ТТРЗЧСИ, както и поредността им в случая на привилегии по чл. 136 от ЗЗД.

Окръжният съд е приел жалбата изцяло за неоснователна и недоказана, тъй като по изпълнителното дело е извършена и публична продажба на ипотекиран в полза на вискателя „Е.“- ЕООД самостоятелен обект в сграда с идентификатор, принадлежащ на ипотекарните длъжници Д. Ж. и С. Ж.. Съгласно произнасяне на ПАС - Пловдив е било изрично указано, че относно този недвижим имот не следва да се разпределя постъпила сума от евентуална продажба в размер на 45000 лева. В разпределението от 21.05.2021 г. са били подробно посочени вземанията на всички вискатели, включително и на ТО на НАП - С.З. с направеното изрично уточнение, че ипотекарния длъжник отговаря със съсобствения си имот само за задължението към ипотекарния кредитор, но не и към ТО на НАП - С.З., поради което в настоящия случай не може НАП да се ползва с привилегия по делото, тъй като ипотекарният длъжник е трето лице, ипотекарен собственик на недвижимите имоти и в тази връзка за него не се изисква от НАП издаването на удостоверение по чл. 191 от ДОПК за размера на публичните му задължения. Следователно ипотекарният длъжник не отговаря за публичните задължения на длъжниците

по настоящото изпълнителното производство, понеже евентуалните техни задължения не могат да се погасяват със суми постъпили от продажба на недвижим имот на трето лице - ипотекарен собственик. НАП се уведомява служебно от ЧСИ на основание чл. 458 от ГПК за всяко разпределение и се явява нормативно присъединен по право кредитор. В процесния случай обаче частните жалбоподатели не са длъжници по изпълнителния лист, а са ипотекарни длъжници, тъй като недвижимия имот служи за обезпечаване на чуждо задължение, НАП не е сред кредиторите със законова привилегия в настоящото разпределение. В разпределението конкретно и ясно били посочени кои такси и разноси са привилегирани в конкретния случай, които са направени само за този изпълнителен способ, каквито се явяват поисканото и получено от Община – С.З. удостоверение за размер на непогасените задължения, което е включено в разпределението само относно данък недвижими имоти, който е привилегирован. На третия ред от привилегията е посочено конкретното вземане, обезпечено с ипотека върху този имот, като определения размер по т. 26 от ТТРЗЧСИ е определен коректно. Съгласно Определение от 20.06.2018 г. по ч.гр.д. № 319/2018г. по описа на Апелативен съд - Пловдив са постановени задължителни указания при продажбата на конкретния недвижим имот да не се разпределя сумата от 45000 лева, поради което при продажбата няма да постъпи сума, а взыскателят следва да внесе припадащите се суми на останалите взыскатели, и тази сума от 45000 лева следва да се внесе по сметка на ЧСИ и следва да остане там до приключване на производството по исковото гражданско дело между страните и до бъдещата евентуална отмяната на обезпечителната заповед.

Настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна.

Видно от представените доказателства жалбоподателите са редовно уведомени за насроченото на 21.05.2021 г. предявяване на разпределение по изп.д. 2017...0400824. На 18.05.2021 г. е връчена на съпругата на С. Р. Ж. призовка с призовка до него с изх.№ 4708/11.05.2021 г. за предявяване на разпределението, като с оглед разпоредбите на чл. 46, ал. 2 и чл. 56, ал. 3, изр. II от ГПК е налице редовно уведомяване. Следва да се отбележи, че Ж. е и едноличен собственик на капитала на „В. Р.“ ЕООД, който като такъв го представлява лично съгласно чл. 147, ал. 1, изр. I от ТЗ, липсват данни същият да е лишен от това си право, което означава че редовно е уведомено и дружеството. Жалбоподателката Д. И. Ж. също е уведомена за разпределението на 21.05.2021 г., с призовка изх.№ 4707/11.05.2021 г., получена от нея на 18.05.2021 г.

Съдебният изпълнител в обжалваното разпределение е посочил размера на задълженията към взыскателя, а отделно по делото е приложена справка на задълженията към 20.05.2021 г., която по същество представлява сметка на дълга по смисъла на т. 12 от ТТРЗЧСИ.

Частният съдебен изпълнител е съобразил при изготвянето на

разпределението Определение 275/20.06.2018 г. по ч.гр.д. 319/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, като не е разпределил от получаваната цена при продажбата на имот с идентификатор сума от 45000 лева.

Изрично е посочено в разпределението от 21.05.2021 г., че ипотекарните длъжници отговарят със собствения си имот само за задължението към ипотекарния кредитор, но не и към НАП, защото не е предвидено публичните задължения на длъжниците да се погасяват със суми постъпили от продажба на недвижим имот на трето лице - ипотекарен собственик, което не е длъжник по изпълнителния лист.

Подробно са посочени в разпределението привилегиите по чл. 136 от ЗЗД.

Неоснователно е първоначалното възражение на жалбоподателите относно това, че не следва да се включват в първи ред извършените, но неплатени авансови разноски по принудителното изпълнение. Независимо, че разноските за част от изпълнителните действия в рамките на същия изпълнителен способ не са внесени авансово, че те са извършени и документално са удостоверени към момента на изготвяне на разпределението, поради това няма основание за тях да се отрече привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД. Нормата на чл. 136, ал. 1 от ЗЗД определя ред на привилегиите, когато се извършва разпределение (при липса на достатъчно средства за удовлетворяване на всички кредитори и вземания). Привилегията създава право определени вземания да бъдат погасени преди други. Следователно съдържанието на всяка разпоредба, която регламентира привилегия, следва да се тълкува изключително буквално. В чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД е записано: вземанията за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение без да е уточнено кой е титуляр на вземането. При това положение, настоящата инстанция приема в съответствие с константната апелативна практика, че привилегията по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД засяга преките извършени разноски по обезпечаването и дължащите се реално извършени разноски по принудителното изпълнение, без оглед на това дали са авансово платени или не.

В съответствие с получено от Община – С.З. писмо с изх.№ 10-11-5981/1905.2021 г., в ред втори от разпределението са включени дължимите данъци върху имот с идентификатор, за който е обявен купувач след проведената публична продажба – чл. 136, т. 2 от ЗЗД.

В ред трети на привилегиите е включена дължимата сума към вискателя и ипотекарен кредитор – „Е...“ ЕООД. Извършено е уточнение, че тъй като същият е определен за купувач и вземането му надхвърля достигнатата цена от публичната продажба, следва съгласно посоченото определение на ПАС да внесе сумата от 45000 лева в двуседмичен срок от влизане в сила на разпределението до момента на отмяна на посоченото определение.

По делото в настоящия момент липсват доказателства, налагащи ЧСИ да включва в разпределението вземания, заради които се упражнява право на задържане – чл. 136, ал. 4 от ЗЗД.

Изложеното не води до заключение за основателност на жалбата против Решение № 106/14.04.2022 г. по в.гр.д. 1513/2021 г. на Окръжен съд – С.З., в тази му част, като същото следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх. № 5231/20.05.2022 г. от С. Р. Ж., с ЕГН – ***** в качеството на едноличен собственик на капитала на „В. Р.“ ЕООД с ЕИК –, със седалище и адрес на управление: град С.З., ул. „Г. Б.“ № 4, ап. 15; Д. И. Ж. с ЕГН –, адрес: град С.З., ул. „А.Т.“ № 64, ап. 5 и от С. Р. Ж. с ЕГН –, адрес: град С.З., ул. „А.Т.“ № 64, ап. 5 против Решение № 106/14.04.2022 г. по в.гр.д. 1513/2021 г. на Окръжен съд – С.З., в частта с което е оставена без уважение частна жалба с вх.№ 5070/04.06.2021 г. от „В. Р.“- ЕООД против Постановление за възлагане от 14.05.2021 г. по изп.д. № 824/2017 г. по описа на ЧСИ - Р.М., рег. № ..., с район на действие района на ОС - С.З..

Решението в тази му част има характер на Определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен касационен съд на Република България в едноседмичен срок от връчването му.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 106/14.04.2022 г. по в.гр.д. 1513/2021 г. на Окръжен съд – С.З., с което е оставена без уважение частна жалба с вх.№ 5311/26.05.2021 г. от Д. И. Ж. и С. Р. Ж. против Разпределение от 21.05.2021 г. по изп.д. № 824/2017 г. по описа на ЧСИ - Р.М., рег. № ..., с район на действие района на ОС - С.З..

Решението в тази му част е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____